

[Bramsnaes.]

grebet Ansvar i Forbindelse med det umaadelig farlige, som det er at køre Automobil. Vi maa her i Danmark se at naa dertil, at vi bruger de udmærkede Hjælpe-midler, som Automobilerne er, men at samtidig alle de Mennesker, som har med dem at gøre, er klar over, at de har Ansvaret, og at de offentlige Autoriteter, baade den administrative Myndighed og Domsmyndigheden, er klar over, at dette Ansvar maa præciseres i saa høj Grad, som det er muligt. Men hvad jeg tillægger mest Vægt, er det forebyggende, og jeg er glad over, at der ikke her i Rigsdagen har været nogen Tilslutning til det Synspunkt, at naar man nu søger at gennemføre en Forbedring af Færdselssikkerheden, skal man samtidig sætte Hastighedsgrænsen op.

Jeg tror, som jeg har sagt det, at der maa skabes et nærmere Samarbejde mellem alle de Myndigheder, der har med disse Ting at gøre, for at vi kan naa det bedst mulige Resultat paa Færdselssikkerhedens Omraade.

Veistrup: Jeg er ganske enig i de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, fremsatte, men jeg maa paa den anden Side sige, at man ikke gennem det ærede Medlems Forslag naar til en Løsning af Problemet Sikkerhed for de Mennesker, som færdes paa vore Veje. Der er et Forhold, som jeg finder ganske urimeligt: vi ofrer Millioner efter Millioner paa vore Veje, for at de Mennesker, som kører paa dem, kan køre behageligt og godt, men samtidig er det saadan, at hverken Cyklister eller Fodgængere trygt kan færdes paa vore Landeveje. Forholdene paa vore Landeveje lader meget tilbage at ønske. Det skete forleden Dag, at to unge Spejdere blev kørt ned paa Landevejen ved Lange-skov paa Fyn. En Mand kommer kørende i beruset Tilstand og kører disse to unge Mennesker ned, af hvilke den ene dør umiddelbart efter. Og hvorfor? Fordi der ikke er et Sted, hvor Cyklister eller Fodgængere kan være for sig selv og være i Fred for den urimelige Bilkørsel, som finder Sted paa vore Landeveje. Jeg finder Anledning til at pege paa dette netop nu, da den ærede sidste Taler har paavist, at Hastigheden er et afgørende Moment. Det er sikkert rigtigt, at der for en stor Del køres med for stærk Fart, men en væsentlig Aarsag til Ulykkerne er, at Fodgængere og Cyklister ikke længere kan færdes i Sikkerhed paa vore Landeveje. Det forekommer mig derfor, at det, der

skal til, er, at der skabes Færdselsaarer, som er forbeholdt Personer, der kører paa Cykel eller bevæger sig til Fods. Det er ganske urimeligt, at vi ikke for længe siden er naaet dertil, at vi har Gang- og Cyklistier, paa hvilke de Mennesker, som færdes til Fods eller paa Cykel, kan færdes med nogenlunde Sikkerhed.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget og glæder mig over, at de to ærede sidste Taleres Udtalelser ikke havde en mere truende Karakter, end Tilfældet var. Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de faldne Udtalelser.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rasmussen, Flemløse) henstillede, at der iagttages et vist Maadehold ved Afmærkning af Hovedvejene. Jeg henleder det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at de samme Betragtninger var fremme i Folketingsudvalget, og at jeg fra Folketingets Talerstol har tiltraadt den Bemærkning, som derom er gjort i Folketingsudvalgets Betænkning, hvor der staar:

„Man gaar ud fra, at Sidevejene ved saadanne Færdselsaarer afmærkes paa fuldt betryggende Maade, medens man ikke mener det nødvendigt, at der anvendes store Beløb“ — jeg tør maaske sige: saa store Beløb som forudsat — „til Afmærkning af de Hovedveje, paa hvilke der er Forkørselsret.“

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om jeg ikke mente, at man kunde optrykke disse Bestemmelser i Færdselsloven, idet det var praktisk, at Færdselsreglerne fandtes samlet paa eet Sted. Ja, hvis dette var en Afslutning, i hvert Fald en foreløbig Afslutning paa Revisionen af Færdselsreglerne, vilde jeg straks indvilge deri, men da Færdselsudvalget, som det ærede Medlem ved, arbejder for fuld Kraft paa at gennemføre flere nødvendige Ændringer, anser jeg det for hensigtsmæssigt, at vi udsætter denne Optrykning, til de ventede nye Forslag antagelig ret snart kommer frem og bliver behandlet paa Rigsdagen. Jeg finder det derfor rigtigst at vente det Aar, som det forhaabentlig kun drejer sig om, hvilket dog ikke betyder, at jeg ikke vil gøre alle opmærksom paa det foreliggende Lovfor-slags Vedtagelse.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) gjorde opmærksom paa, at Sproget ikke altid var let tilgængeligt for normalt begavede Mennesker. Jeg formoder, at Udtalelsen gjaldt den nyere Lovgivning i